

BOSNA I HERCEGOVINA
RS
VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 73 0 P 015992 15 Rev
Banjaluka: 8.12.2016. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Biljane Tomić, kao predsjednika vijeća, te Senada Tice i Tanje Bundalo, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužilaca: H.L. sina A. iz K., opština K.V.; E.G. rođene L. kćeri A. iz K.; M.L. sina A. iz K.; H.L.1 sina A. iz K.; J.L. sina O. iz K.; A.L. sina O. iz K.; A.K. sina M. iz K.; M.K. sina M. iz K.; I.K. sina M.1 iz K.; K.S. rođene K. kćeri A.1 iz K.; F.Đ. rođene K. kćeri I. iz K.; N.K. rođene K. kćeri A.1 iz K.; N.K.1 sina A.1 iz K.; R.K. rođene K. kćeri A.1; I.K. sina M.2 iz K.; S.B. sina H. iz K.; S.B.1 sina H. iz K.; E.B. sina H. iz K.; N.K.2 sina H.1 iz K.; M.K. kćeri H.1 iz K.; M.K.1 kćeri B. iz K.; N.K.3 sina B. iz K.; K.K. sina B. iz K.; R.K.1 sina B. iz K.; M.G. sina E. iz R.; Z.K. rođene B. kćeri O.1 iz K.; M.T. rođene B. kćeri O.1 iz K.; F.Đ.1 rođene B. kćeri O.1 iz K.; R.V. rođene B. kćeri O.1 iz K.; A.B. sina O.1 iz K.; S.B. sina O.1 iz K.; A.B. sina A. iz K.; Š.K. rođene B. kćeri H.1 iz K.; R.R. rođene B. kćeri H.1 iz K.; M.1 B. sina H.1 iz K.; A.K. rođene B. kćeri M. iz Š.; H.S. rođene B. kćeri M.3 iz Š.; I.B. sina M.3 iz Š.; A.B.1 sina M.3 iz Š.; S.B.1 sina M.3 iz Š.; F.S.1 sina M. iz K.; R.S. sina M. iz K.; S.K. rođene B. kćeri Š. iz K.; A.R. rođene B. kćeri Š. iz K.; S.B. sina Š. iz K.; M.B. iz B.; A.B. sina R. iz K.; F.S.1 rođene B. kćeri S. iz K.; H.B. sina S. iz K.; M.B.1 sina S. iz K.; M.B.2 sina S. iz K.; N.R. sina A. iz K. i A.R. sina A. iz K., svi zastupani po punomoćniku D.M., advokatu iz K.V., ..., protiv tuženog JPŠ Š RS a.d. S., ŠG V. K.V., ..., zastupanog po punomoćniku S.L., zaposleniku tuženog, uz učešće umješača na strani tuženog u osobi RS, zastupane po Pravobranilaštvu Republike Srpske, sjedište B., ..., radi utvrđenja i predaje u posjed, vrijednost predmeta spora 40.000,00 KM, odlučujući o reviziji umješača na strani tuženog Republike Srpske izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Banjaluci broj: 73 0 P 015992 14 Gž od 15.6.2015. godine, na sjednici održanoj 8.12.2016. godine, donio je

PRESUDA

Revizija se odbija.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Kotor Varošu broj: 73 0 P 015992 13 P od 29.11.2013. godine, utvrđeno je da su tužioci zajedničari u zajedničkoj svojini parcele k.č.broj: 281 zvanog O., šuma 4 klase, površine 288.810 m², upisane u Posjedovni list broj: 72/9 k.o. S. kao državina tuženog, što je tuženi dužan priznati i dozvoliti da se na osnovu ove presude u Zemljišnoj knjizi i Katastarskoj evidenciji izvrši uknjižba, upis navedene nekretnine na tužioce kao Zajednica sela K. i predati nekretninu u državinu tužilaca, te platiti tužiocima troškove postupka u iznosu od 7.800,00 KM, u roku od 30 dana od dana donošenja presude.

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Banjaluci broj: 73 0 P 015992 14 Gž od 15.6.2015. godine, odbijene su žalbe tuženog i umješaća na strani tuženog i potvrđena prvostepena presuda.

Umješać na strani tuženog RS revizijom pobija drugostepenu odluku zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se revizija usvoji, pobijana odluka preinači i tužbeni zahtjev odbije ili da se ukine i predmet vrati istom sudu na ponovno suđenje.

Odgovor na reviziju nije podnesen.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora je zahtjev tužilaca za utvrđenje da su zajedničari u zajedničkoj svojini parcele k.č.broj: 281 zvanog O., šuma 4 klase, površine 288.810 m², upisane u Posjedovni list broj: 72/9 k.o. S. kao državina tuženog, da se na osnovu ove presude u Zemljišnoj knjizi i Katastarskoj evidenciji izvrši uknjižba i upis navedene nekretnine na tužioce kao Zajednica sela K. i tuženi obaveže istu predati u državinu tužiocima.

Usvajajući tužbeni zahtjev tužilaca, prvostepeni sud prihvata da iz nalaza vještaka geodetske struke M.M. od 3.8.2013. godine, proizilazi da je sporna nekretnina po starom austrougarskom planu bila označena kao kč. broj 179/13 i kč. broj 164, koje su nakon uspostave popisnog katastra i popisnih blokova upisane u blok broj 8. i 9, u kojima su bili upisani samo stanovnici sela K.

Prilikom aerofotografskog snimanja, sporna nekretnina nije obilježena od strane tužilaca i upisana je kao državna imovina u korist tuženog u pl.broj: 79/9 k.o. S., kao kč. broj 281 zvana O., šuma 4 klase, površine 288.810 m².

Polazeći od rješenja o razgraničenju između šume u državnoj svojini (kč. broj 197/14) i šume u privatnoj svojini (kč. broj: 197/13), koje rješenje je doneseno od strane Narodnog odbora opštine K.V. dana 20.4.1963. godine pod brojem 04/III-636/1, prvostepeni sud izražava stav da je to rješenje pravni osnov za sticanje prava svojine u smislu odredbe člana 20. stav 2., u vezi sa članom 18. Zakona o osnovnim svojinsko pravnim odnosima („Službeni list SFRJ“, broj: 6/80 i 36/90 i „Službeni glasnik RS“; broj: 38/93-u daljem tekstu: ZOSPO). Cijeneći da je tuženi u završnoj riječi naveo da nije odgovoran zbog izvršenog upisa sporne nekretnine u njegov posjed, prvostepeni sud zaključuje da tuženi ne osporava da nekretnina pripada tužiocima i da je, time, oborena zakonska pretpostavka da se radi o šumi u državnoj svojini.

Drugostepeni sud u cijelosti prihvaća činjenična utvrđenja i pravne zaključke prvostepenog suda, iz kog razloga odbija žalbu tuženog i umješaća i potvrđuje prvostepenu presudu.

Drugostepena odluka je pravilna.

Zajedničko vlasništvo je vlasništvo više osoba na nepodjeljenoj stvari kada su njihovi udjeli određivi, ali nisu unaprijed određeni (član 18. stav 2. Zakona o osnovnim svojinsko pravnim odnosima („Službeni list SFRJ“, broj: 6/80 i 36/90, te „Službeni glasnik RS“, broj: 38/03,-u daljem

tekstu: ZOSPO), identično odredba člana 43. stav 1. Zakona o stvarnim pravima („Službeni glasnik RS“ broj: 124/08, 58/09, 95/11 i 60/15).

Prigovor apsolutne nenadležnosti je pravilno odbijen i razlozi koje su nižestepeni sudovi dali za takvu odluku, kao pravilne, prihvata i ovaj sud. Polazeći od prirode tužbenog zahtjeva očigledno je da se radi o građanskopravnom sporu za čije rješavanje je nadležan sud, a ne organ uprave jer nije u pitanju, kako revident navodi, zahtjev za ispravku upisa u katastarskom operatu.

Pravilno je odbijen i prigovor nedostatka aktivne legitimacije, jer iz izvedenih dokaza slijedi da tužioci polažu pravo na spornoj nekretnini, čime imaju i pravo da ostvaruju zaštitu u sudskom postupku.

Neosnovan je revizioni prigovor da je tužbeni zahtjev neuredan i da se po takvom zahtjevu nije moglo postupati, kod činjenice da su tužioci zajedničari (istupaju kao jedinstveni suparničari) i da je njihov zahtjev decidirano određen, tako da nema spora oko toga šta je predmet i priroda tužbenog zahtjeva.

Iz izvedenih dokaza proizilazi da je sporna nekretnina u austrougarskim planovima imala oznaku kč. broj 179/13 i kč. broj 164, u kojima su bili upisani samo stanovnici sela K., a koje su nakon uspostave popisnog katastra i popisnih blokova upisane u blok broj 8. i 9, opet sa upisanim stanovnicima sela K.. Upis tuženog uslijedio je nakon aerofotografskog snimanja (vršeno u periodu od 1977. do 1985. godine), na osnovu odluke SO K.V., iz razloga što tužioci nisu prije snimanja označili spornu nekretninu kao svoju.

Ove činjenice tuženi nije sporio tokom postupka, niti u odgovoru na tužbu, a to ne čini ni u žalbi protiv prvostepene presude (pobija odluku o troškovima postupka), dok reviziju izjavljuje samo umješak na njegovoj strani.

U vrijeme donošenja rješenja o razgraničenju od strane Narodnog odbora opštine K.V. broj: 04/III-636/1 od 20.4.1963. godine, na snazi je bio Zakon o šumama („Službeni list SR BiH“ broj: 52/61) i Uredba o utvrđivanju granica šuma u društvenoj svojini i o postavljanju graničnih znakova („Službeni list SR BiH“ broj: 21/62 –u daljem tekstu: Uredba)

Članom 66. Zakona o šumama propisano je da granice između šuma u društvenoj svojini i šuma, odnosno zemljišta u građanskoj svojini, koje su na terenu postale nevidljive, nejasne, gdje nisu utvrđene ili gdje nema katastra, utvrđuje organ uprave opštinskog narodnog odbora iz člana 15. Zakona o uređenju imovinskih odnosa nastalih uzurpacijom zemljišta u opštenarodnoj imovini („Službeni list NR BiH“ broj: 24/59). Ovaj organ raspraviće i imovinske odnose nastale utvrđivanjem ovih granica.

Članom 3. stav 1. Uredbe propisano je da organ uprave pokreće postupak za utvrđivanje granica na zahtjev organa kome su šume u društvenoj svojini predate na gazdovanje ili na zahtjev vlasnika šume odnosno zemljišta u građanskoj svojini; podnosilac uz zahtjev za utvrđenje granica podnosi osnovne podatke (katastarske, zemljišnoknjižne i druge) o nekretninama između kojih predlaže uređenje granice (član 4.); na osnovu činjenica utvrđenih u postupku organ uprave donosi rješenje o utvrđivanju granica (član 7.), koje rješenje sadrži katastarske oznake parcela i naziv šume i opis graničnih linija sa oznakom rednog broja, vrste i položaj graničnih znakova (član 8.);

konačno rješenje o utvrđivanju granica služi kao osnov za sprovođenje utvrđenog stanja u katastarske planove i operate (član 14.).

Članom 6. Uredbe propisano je da ako organ uprave odredi vršenje uviđaja, usmena rasprava će se održati na mjestu uviđaja i na raspravi će se preslušati stranke i prema okolnostima pojedinog slučaja izvesti ostala dokazna sredstva, kao što su pregled isprava, planova, preslušanje svjedoka i vještaka. Iz obrazloženja ovog rješenja slijedi da je njegovom donošenju prethodio uviđaj na licu mjesta u smislu odredbe člana 6. Uredbe.

Iz sadržine navedenih odredbi Zakona i Uredbe, slijedi da postupak razgraničenja granica šuma u društvenoj svojini i šuma u svojini građana, obuhvata ne samo određivanje granice u najužem smislu te riječi, već i prethodno rješavanje spornih imovinskopravnih odnosa ako se tokom tog postupka utvrdi da su ti odnosi sporni (u konkretnom slučaju iz rješenja broj: 04/III-636/1 od 20.4.1963. godine ne proizilazi da je postojao takav spor).

Dakle, pravilnim se ukazuje stav nižestepenih sudova da iz izvedenih dokaza slijedi da su tužioc i njihovi prednici, kao zajednica stanovnika sela K., imali zajedničko pravo i posjed na spornoj nekretnini i da tuženi nije stekao pravni osnov kojim bi na valjan način to njihovo pravo doveo u pitanje, pa je osnovan i zahtjev za predaju po članu 41. ZOSPO jer tuženi i ne osporava činjenicu da je on u posjedu.

Netačna je tvrdnja revizije da je u navedenom rješenju o razgraničenju obuhvaćena površina od 151.000 m², a da sporna nekretnina ima površinu od 288.810 m² i da, stoga, navedeno rješenje o razgraničenju nije moglo poslužiti kao osnov za usvajanje tužbenog zahtjeva. Ovo stoga, jer iz tačke 3. dispozitiva rješenja o razgraničenju koja se odnosi na razgraničenje između šume u državnoj svojini (kč. broj 197/14) i šume u privatnoj svojini (kč. broj: 197/13), tj. upravo sporne nekretnine, slijedi da se radilo o površini od 334.000 m².

Temeljem odredbe člana 248. u vezi sa odredbom člana 456. a) Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“, broj: 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13), riješeno je kao u izreci.

Predsjednik vijeća:
Biljana Tomić

Za tačnost otpavka ovjerava
rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podraščić